

ORATIONES ET ANTIPHONÆ IN DOMINICIS

per ordinem dispositæ a quarta post Pentecosten usque
ad Adventum.

Dominica IV post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. i. g

P

Ræ-cé-ptor, * per to-tam noctem la-bo-rán-tes,
ni-hil cé-pi-mus: in verbo au-tem tu-o lá-xá-bo re-te.

E u o u a e.

ψ. Dirigátur Dómine orátio mea.

℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, † ut et mundi cursus pacífice nobis tuo
órdine dirigátur: * et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dó-
minum.

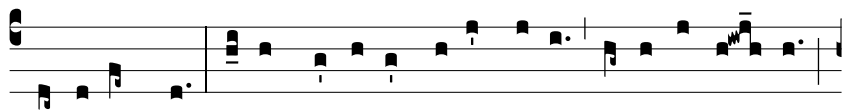
Dominica V post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. i. D

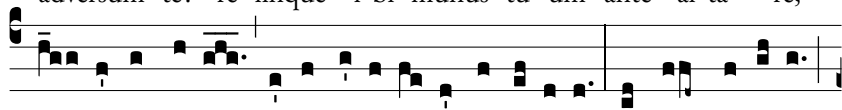
S

I offers * munus tu-um ante al-tá-re,
et re-cordá-tus fú-e-ris qui-a fra-ter tu-us ha-bet á-liquid

adversum te: re-línque i-bi munus tu-um ante al-tá- re,

et va-de pri-us re-conci-li-á-ri fra-tri tu-o: et tunc vé-ni-ens

offe-res munus tu-um, al-le-lú-ia. E u o u a e.

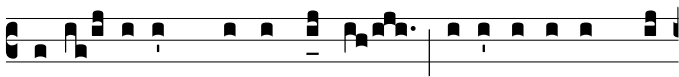
Oratio.

DEUS, qui diligentibus te bona invisibília præparásti: † infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

Dominica VI post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 7. b

M

I-sé- re- or * su-per turbam: qui- a ecce jam trí-

du- o sústi-nent me, nec ha-bent quod mandú-cent: et si dimí-se-ro

e- os je-júnos, de-fí-ci- ent in vi- a, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Oratio.

DEUS virtútum, cujus est totum quod est optimum: † însere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augmén- tum; * ut quæ sunt bona nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, cu- stódias. Per Dóminum.

Dominica VII post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. i. D

N ON pot-est * arbor bo-na fructus ma-los fá-ce-re,
neque arbor ma-la fructus bo-nos fá-ce-re: omnis arbor
quæ non fa-cit fru-ctum bonum, exci-dé-tur, et in ignem mit-té-tur,
al-le-lú-ia. E u o u a e.

Oratio.

DEUS, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur: † te súpplīces ex-orámus; ut nóxia cuncta submóveas, * et ómnia nobis profutúra con-cédas. Per Dóminum.

Dominica VIII post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. 4. E

Q Uid fá-ci-am, * qui-a dómi-nus me-us au-fert a
me vil-li-ca-ti-ó-nem? fó-de-re non vá-le-o, mendi-cá-re e-ru-
béscō: sci-o quid fá-ci-am, ut cum amó-tus fú-e-ro a vil-li-

Oratio.

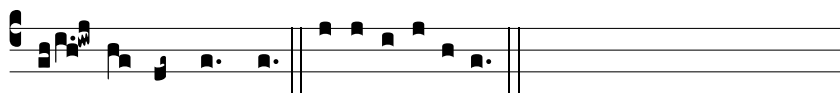
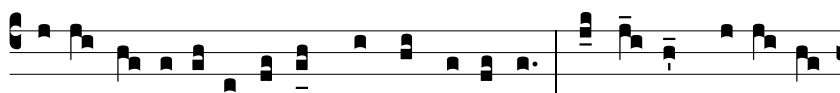
Largíre nobis, quæsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: † ut, qui sine te esse non póssumus, * secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum

Dominica IX post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 8. G

S

Oratio.

Pateant aures misericórdiæ tuæ Dómine précibus supplicántium: † et ut peténtibus desideráta concédas, * fac eos, quæ tibi sunt plácita postuláre. Per Dóminum.

Dominica X post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. 8. G**D**

Escéndit hic * ju-ſti-fi-cá- tus in do-mum su- am

ab il-lo: qui- a omnis qui se ex- ál- tat, humi- li- á-bi- tur:

et qui se hu-mí- li- at, ex-al-tá-bi-tur. E u o u a e.

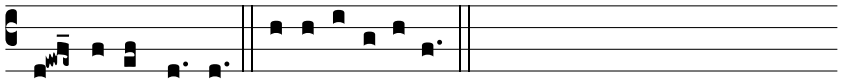
Oratio.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo manífé-
ſtas: † múltiplica super nos misericórdiam tuam; ut, ad tua promíſſa
curréntes, * cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Dominica XI post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. 5. a**B**

E- ne ómni- a fe- cit: * surdos fe- cit au- dí- re,

et mu- tos loquí. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens sempitéme Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súp-
plicum excédís et vota: † effúnde super nos misericórdiam tuam; ut
dimíttas quæ consciéntia méruit, * et adícias quod orátio non præsumit. Per
Dóminum.

Dominica XII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 8. G

H

Omo qui- dam * descendé- bat ab Je- rú- sa- lem

in Jé- richo, et inci- dit in latró- nes: qui ét- i- am

despo- li- a- vé- runt e- um, et pla- gis impó- si- tis ab- i- é- runt,

se-mi-ví-vo re- lí-cto. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur: † tríbue, quæsumus, nobis, * ut ad promissíones tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Dominica XIII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 1. D2

U

-nus au-tem ex il-lis, * ut vi- dit qui- a mundá-

tus est, regrés-sus est, cum magna vo- ce magní- fi- cans De- um,

al-le- lú- ia. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens sempitéme Deus, da nobis fidei, spei et caritátis augmētum: † et, ut mereámur ásequi quod promíttis, * fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Dominica XIV post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 1. g

Q Uæ-ri-te pri-mum * regnum De- i, et ju-ští-ti-
am e-jus: et hæc ómni- a adjí- ci- éntur vo-bis, al-le- lú- ia.

E u o u a e.

Oratio.

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiám tuam propitiatióne perpétua: † et quia sine te lábitur humána mortálitás, * tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

Dominica XV post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 4. a

P Rophé- ta magnus * surré- xit in no- bis: et qui- a
De- us vi- si- tá- vit ple- bem su- am. E u o u a e.

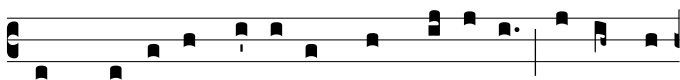
Oratio.

Ecclésiā tuā Dómine miseratio continuāta mundet et múniat: † et quia sine te non potest salva consistere, * tuo semper múnere gubemātur. Per Dóminum.

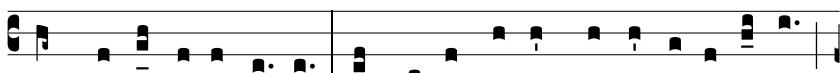
Dominica XVI post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 7. a

C

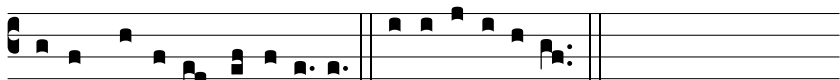
UM vo-cá-tus fú-e-ris * ad núpti-as, re-cúmbe

in no-vís-simo lo-co: ut di-cat ti-bi qui te invi-tá-vit:

Amí-ce, ascénde su-pé-ri-us: et e-rit ti-bi gló-ri-a co-ram simul

discumbénti-bus, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Oratio.

Tua nos, quāsumus Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: * ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

Dominica XVII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 4. E

Q

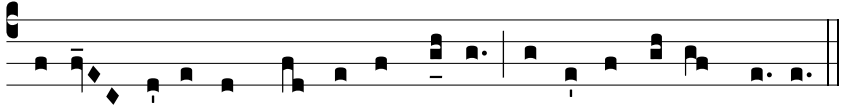
Uid vo-bis * vi-dé-tur de Chri-sto? cu-jus fí-li-us

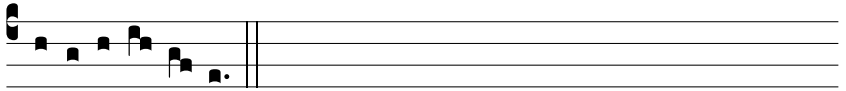
est? Di-cunt e-i omnes: Da-víd. Di-cit e-is Je-sus:

Quó-mo-do Da-vid in spí-ri-tu vo-cat e-um Dó-mi-num, di- cens:

Di- xit Dómi- nus Dó- mi- no me- o: Se- de a dextris me- is?

E u o u a e.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitæ contágia: * et te so-
lum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

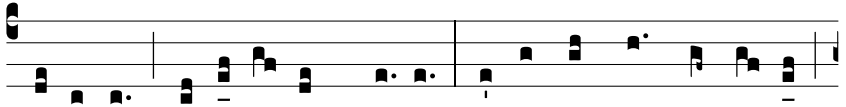
Dominica XVIII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 4. E

T

U- lit ergo * pa- ra- lý- ti- cus lectum su- um in quo

ja- cé- bat, magní- fi- cans De- um: et omnis plebs, ut vi- dit,

de- dit laudem De- o. E u o u a e.

Oratio.

Dirigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operatio: *
quia tibi sine te placere non póssumus. Per Dóminum.

Dominica XIX post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 3. a

I

Ntrá-vit au-tem rex, * ut vi-dé-ret dis-cumbéntes,

et vi-dit i-bi hómi-nem non ve-ští-tum ve-šte nupti- á- li,

et a- it il-li: Amí-ce, quómo-do huc intrá- sti, non ha- bens

ve-stem nupti- á-lem? E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, universa nobis adversántia propitiátus exclúde: † ut mente et corpore páriter expedíti, * quæ tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

Dominica XX post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 3. a

C

Ognó-vit au-tem pa-ter * qui- a il-la ho-ra e-rat, in

qua di-xit Je- sus: Fí- li- us tu- us vi- vit: et cré-di- dit ipse,

et domus e-jus to-ta. E u o u a e.

Oratio.

L Argíre, quæsumus Dómine, fídelibus tuis indulgéntiam placátus et pacem: † ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, * et secúra tibi mente desérvant. Per Dóminum.

Dominica XXI post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 6. c

S

Er- ve ne- quam, * omne dé- bi- tum di- mí- si

ti- bi, quó- ni- am rō- gá- sti me: nonne ergo o- pórtu- it et te

mi- se- ré- ri consérvi tu- i, sic- ut et e- go tu- i mi- sértus sum?

al- le- lú- ia. E u o u a e.

Oratio.

F Amíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: † ut a cunctis adversitatibus te protegént, sit líbera, * et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

Dominica XXII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. 1. g

R

Eddi- te er- go * quæ sunt Cá- sa- ris Cá- sa- ri,

et quæ sunt De- i De- o, al- le- lú- ia. E u o u a e.

Oratio.

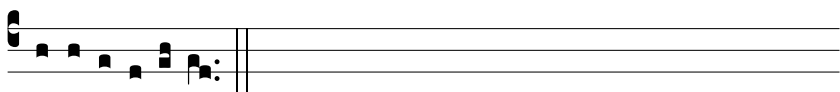
DEUS, refúgium nostrum et virtus: † adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; * ut, quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur. Per Dóminum.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur XXIV, ut infra, et Officium hujus Dominicis ponitur in Sabbato precedenti non impedito Festo IX Lectionum; alioquin Feria VI, vel alia similiter non impedita.

Dominica XXIII post Pentecosten.

Ad Magnif.

Ant. i. f

A

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, tuórum delícta populórum: † ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, * tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores XXXI, neque plures XXVIII. Cum autem fuerint plures XXIV, tunc post XXIII. Dominicam resumuntur quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam, quoad Orationem et Antiphonas ad Magnificat, hoc ordine:

Si Dominicæ post Pentecosten fuerint XXV, Dominica XXIV. post Pentecosten erit quæ est VI post Epiphaniam.

Si fuerint XXVI, Dominica XXIV erit quæ est V post Epiphaniam, et XXV quæ est VI.

Si fuerint XXVII, Dominica XXIV erit quæ est IV post Epiphaniam, XXV erit V, et XXVI erit VI.

Si fuerint XXVIII, Dominica XXIV erit quæ est III post Epiphaniam, XXV erit IV, XXVI erit V, et XXVII erit VI.

Ultimo loco semper ponitur quæ sequitur hic in ordine XXIV.

Dominica XXIV et ultima post Pentecosten.

Ad Magnif.
Ant. I. f

A - men di-co vo-bis: * qui- a non præ-ter- í-bit
ge-ne-rá-ti- o hæc, do-nec ómni- a fi- ant: cæ- lum et ter-ra
trans-í- bunt, verba au-tem me- a non transí-bunt di- cit Dómi-nus.
E u o u a e.

Oratio.

Exquæsumus Dómine, tuórum fidélium voluntátes: † ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes, * pietátis tuæ remédia majóra percí- piant. Per Dóminum.